

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 14Cob/73/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119439522  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119439522.2

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej a členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka, Mgr. Miroslava Šeptáka, v sporovej právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného zástupcom: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovaným v rade 1/: Valbo Trade s.r.o., so sídlom Sokolská 474/39, 900 01 Modra, IČO: 44 116 438, v rade 2/: A. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. D. XXXX/X, XXX XX M. E., v konaní o zaplatenie sumy 5.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v rade 2/ v podaní zo dňa 02.02.2021 proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10Cb/7/2020-157 zo dňa 10. decembra 2020 a odvolaní žalovaného v rade 2/ v podaní zo dňa 31.03.2021 proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10Cb/7/2020-167 zo dňa 4. marca 2021, takto

### rozhodol:

Odvolanie žalovaného v rade 2/ zo dňa 02.02.2021 proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10Cb/7/2020-157 zo dňa 10. decembra 2020 o d m i e t a .

Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10Cb/7/2020-167 zo dňa 4. marca 2021 p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému v rade 2/ n á r o k na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom vydaným ako rozsudok pre zmeškanie žalovaného (ďalej aj „kontumačný rozsudok“) podľa § 274 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“), okresný súd ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) výrokom I. uložil žalovanému v rade 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.000 Eur s 10 % ročným úrokom z omeškania od 23.06.2018 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a to spoločne a nerozdielne so žalovaným v rade 1/, o ktorého povinnosti zaplatiť tieto nároky už bolo rozhodnuté platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 18Up/1320/2019 zo dňa 12. decembra 2019. Výrokom II. okresný súd rozhodol, že žalobca má voči žalovanému v rade 2/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré trovy je žalovaný v rade 2/ povinný zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne so žalovaným v rade 1/, o ktorého povinnosti zaplatiť tieto nároky už bolo rozhodnuté platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 18Up/1320/2019 zo dňa 12. decembra 2019. V odôvodnení okresný súd uviedol, že žalobou, doručenou na Okresný súd Banská Bystrica dňa 20.11.2019, sa žalobca (cestou právneho zástupcu) domáhal, aby okresný súd žalovaných v rade 1/ a v rade 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 5.000 Eur s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.000 Eur od 23.06.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0547/2018/CE zo dňa 22.06.2018 uzatvorenej medzi postupcom K. K., B., R. XX, XXX XX C., IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Dňa 24.04.2015 bola medzi postupcom a právnym predchodcom žalovaného v rade 1/ uzatvorená Zmluva o povolenom prečerpaní č. 5058613232 v znení jej neskorších dodatkov (ďalej len „zmluva“). Predmetom zmluvy

bolo poskytnutie povoleného prečerpania právneho predchodcovi žalovaného v rade 1/ ako v sume, mene a za podmienok dohodnutých v zmluve. Dňa 24.04.2015 bola medzi postupcom a žalovaným v rade 2/ uzatvorená dohoda o pristúpení k záväzku (ďalej len „dohoda“), v zmysle ktorej vznikla povinnosť žalovanému v rade 2/ splatiť pohľadávku banky, ktorá vznikla na základe zmluvy a plniť ďalšie podmienky vyplývajúce zo zmluvy. Základne podmienky zmluvy: výška povoleného prečerpania: 5.600 Eur, účel: prevádzkové potreby dlžníka, typ a výška úrokovej sadzby: premenná, výška úrokovej sadzby: referenčná sadzba BASE RATE PP, úrokové obdobie: jeden kalendárny mesiac, t. j. úroky sú splatné mesačne, v posledný deň kalendárneho mesiaca, úroky z omeškania: 10 % p.a. Splatnosť úrokov: mesačne, v posledný deň kalendárneho mesiaca účet dlžníka: XXXXXXXXXX/XXXX. Všetky údaje a náležitosti uvedené v základných podmienkach zmluvy platné ku dňu uzatvorenia zmluvy, ich zmeny sa riadia zmluvou, Úverovými podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len „VOP“). Platne uzatvorenou zmluvou sa právny predchodca žalovaného v rade 1/ zaviazal poskytnuté finančné prostriedky spolu s úrokom splatiť, platiť úroky z omeškania, úroky z prečerpania, ďalšie náklady spojené s úverom a dodržiavať podmienky dohodnuté v zmluve a vo VOP. Keďže právny predchodca žalovaného v rade 1/ svoje zmluvné povinnosti napriek výzve zo dňa 31.03.2017 nedodržiaval, postupca podaním zo dňa 19.04.2017 od zmluvy odstúpil. Z dôvodu neplnenia povinností právneho predchodcu žalovaného v rade 1/ a žalovaného v rade 2/ postupca v súlade s bodom 19.16. VOP postúpil pohľadávku na žalobcu. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 41.774,90 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 32.348,09 Eur a príslušenstva k pohľadávke vo výške 9.419,41 Eur v súlade s prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaroval, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalobca si na základe dispozičného práva uplatňoval od žalovaných len časť istiny vo výške 5.000 Eur. Bolo nesporné, že medzi postupcom a právnym predchodcom žalovaného v rade 1/ vznikol obchodný záväzkový vzťah podľa § 497 až § 507 zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo „OBZ“), na základe ktorého postupca poskytol v prospech právneho predchodcu žalovaného v rade 1/ finančné prostriedky v dohodnutej výške a právny predchodca žalovaného v rade 1/ sa zaviazal splatiť poskytnuté povolené prečerpanie v dohodnutom čase a dodržiavať dohodnuté podmienky. Z tohto záväzkového vzťahu vznikla povinnosť postupcu poskytnúť povolené prečerpanie v dohodnutej výške, čo aj urobil a právneho predchodcovi žalovaného v rade 1/ plniť ustanovenia zmluvy, čo však neurobil. Podľa § 69 ods. 4 Obchodného zákonníka: „Rozdelenie spoločnosti je postup, pri ktorom na základe zrušenia bez likvidácie dochádza k zániku spoločnosti, pričom imanie zanikajúcej spoločnosti prechádza na iné už jestvujúce spoločnosti, ktoré sa tým stávajú právnymi nástupcami zanikajúcej spoločnosti (ďalej len „rozdelenie spoločnosti zlúčením“), alebo na novozaložené spoločnosti, ktoré sa svojím vznikom stávajú právnymi nástupcami zanikajúcich spoločností. Každá z nástupníckych spoločností ručí za záväzky, ktoré prešli rozdelením zo zaniknutej spoločnosti na ostatné spoločnosti celým svojím majetkom; na splnenie záväzku sú zaviazané spoločne a nerozdielne. (...)“ Podľa ustanovenia § 533 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“): „Kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne.“ Žalovaný v rade 2/ sa v súlade s § 533 Občianskeho zákonníka dohodol s postupcom, že splní za právneho predchodcu žalovaného v rade 1/ jeho peňažný záväzok, čím sa stal dlžníkom popri žalovanom v rade 1/ a zodpovedal s ním spoločne a nerozdielne. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka: „Ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.“ Podľa čl. I základných podmienok zmluvy si zmluvné strany pre prípad omeškania s plnením pohľadávky dohodli úrok z omeškania vo výške 10 % p.a. Žalobca si v tomto konaní uplatňoval od žalovaných zmluvný úrok z omeškania počnúc dňom 23.06.2018, t.j. dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky. Okresný súd ďalej uviedol, že na základe uvedenej žaloby, Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 12. decembra 2019 platobný rozkaz sp.zn. 18Up/1320/2019, ktorým rozhodol, že žalovaný (i) je (sú) povinný (i) do 15 dní od doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi (žalobcom) istinu 5.000 Eur a úrok z omeškania 10 % ročne zo sumy 5.000 Eur od 23.06.2018 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor, spôsob, akým sú žalovaní povinní žalobcovi (žalobcom) plniť: spoločne a nerozdielne. Súčasne bola v platobnom rozkaze žalovaným uložená povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 836,64 Eur žalobcovi (cestou jeho právneho zástupcu). Žalovanému v rade 1/ bol platobný rozkaz doručený dňa 29.12.2019 a žalovaný v rade 1/ proti nemu odpor nepodal. Platobný rozkaz sa vo vzťahu ku žalovanému v rade 1/ stal právoplatným a vykonateľným dňa 14.01.2020 (doložka právoplatnosti a

vykonateľnosti na č. l. 108 spisu). Žalovaný v rade 2/ proti platobnému rozkazu podal odôvodnený odpor, na základe čoho Okresný súd Banská Bystrica vyzval žalobcu, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP. Na základe návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní, Okresný súd Banská Bystrica vec postúpil okresnému súdu ako miestne príslušnému podľa miesta trvalého pobytu žalovaného v rade 2/. Okresný súd žalovaného v rade 2/, uznesením vydaným podľa § 167 ods. 4 CSP (č.l. 128 spisu) vyzval, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu k odporu, ktoré mu bolo doručené spolu s uznesením dňa 22.10.2020. Žalovaný v rade 2/ na doručené uznesenie nereagoval a okresný súd následne na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 10.12.2020 o 9,45 hod., na ktoré predvolal žalobcu, ako aj jeho právneho zástupcu a žalovaného v rade 2/. V tejto spojitosti okresný súd uviedol, že na pojednávanie sa dostavil len substitút právneho zástupcu žalobcu, žalovaný v rade 2/ sa na pojednávanie nedostavil, napriek tomu, že naň bol riadne a včas predvolaný, keď predvolanie mu bolo doručené listinne dňa 24.11.2020. V predvolaní bol žalovaný v rade 2/ poučený, že ak sa na pojednávanie vo veci riadne a včas predvolaný nedostaví, pričom svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlní, na návrh druhej strany súd rozhodne o žalobe pre zmeškanie (§ 274 CSP a § 278 CSP). Na pojednávaní prítomný právny zástupca žalobcu navrhol vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v rade 2/, nakoľko sa žalovaný v rade 2/ na pojednávanie nedostavil, ani svoju neúčast' neospravedlnil vážnymi okolnosťami a nežiadal odročenie pojednávania, pričom v predvolaní bol poučený o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Okresný súd ďalej poukázal na § 274 CSP, a dôvodil, že s poukazom na vyššie uvedené v danej veci boli naplnené podmienky pre rozhodnutie o žalobe rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 CSP a keďže ide o žalobu podľa § 137 písm. a) CSP, t.j. žalobu o splnenie povinnosti, preto okresný súd rozhodol vo vzťahu ku žalovanému v rade 2/ o žalobe rozsudkom pre zmeškanie tak, že jej vyhovel s tým, že vo výroku vyjadril v spore vzniknutú situáciu, a to, že vo vzťahu ku žalovanému v rade 1/ (ktorý mal so žalovaným v rade 2/ v spore postavenie samostatného spoločníka) už bolo o žalobe právoplatne rozhodnuté platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Banská Bystrica dňa 12. decembra 2019 pod sp.zn. 18Up/1320/2019. Okresný súd poukázal aj na § 275 CSP, pričom dôvodil, že identifikáciu procesného nároku obsahuje odsek 1. a 2. tohto odôvodnenia a právny dôvod vydania tohto rozsudku je obsiahnutý v odseku 9. až 12. tohto odôvodnenia. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a to tak, že právo na náhradu trov konania priznal žalobcovi voči žalovanému v rade 2/ v rozsahu 100 %, pretože žalobe bolo vyhovené v celom rozsahu. Aj v prípade rozhodnutia o povinnosti nahradit' trovy konania okresný súd vyjadril v spore vzniknutú situáciu, a to, že vo vzťahu ku žalovanému v rade 1/ už bolo o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ právoplatne rozhodnuté platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Banská Bystrica dňa 12. decembra 2019 pod sp.zn. 18Up/1320/2019. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti konečného rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v rade 2/ v podaní zo dňa 02.02.2021 (č.l. 161 spisu), doručenom v listinnej podobe dňa 04.02.2021, z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného (poukaz na § 356 písm. b) CSP), s tým, že v prejednávanej veci podal písomné stanovisko a teda okresný súd ako aj žalobca mali vedomosť o tom, čo a ako napáda v rámci podanej žaloby žalobcu. V podanom odvolaní žalovaný v rade 2/ uviedol, že dôvodom podaného odvolania je tá skutočnosť, že z objektívnych príčin sa nemohol zúčastniť pojednávania, vytyčeného na deň 10.12.2020, pretože uznesením vlády Slovenskej republiky č. 718/2020 zo dňa 11.11.2020 došlo k predĺženiu vyhláseného núdzového stavu podľa článku V. ústavného zákona č. 227/2002 Z.z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 227/2002 Z.z.“), schváleného uznesením vlády Slovenskej republiky č. 587 z 30.09.2020, ktorým s účinnosťou od 15.11.2020 bol predĺžený núdzový stav na území Slovenskej republiky v súvislosti s pandémiou COVID 19. V rámci tohto vyhláseného núdzového stavu bolo v zmysle usmernenia hlavného hygienika Slovenskej republiky v súvislosti s ochorením COVID 19 spôsobeným koronavírusom SARS - Co V-2 č. OSIO/791/119830/2020 zo dňa 20.11.2020, vydané karanténne opatrenie pre osoby, ktoré mali osobný kontakt s prípadom COVID -19 do dvoch metrov dlhšie ako 15 minút, alebo ktorá mala fyzický kontakt s prípadom COVID -19, resp. za „osobu v kontakte“ sa považuje každá osoba, ktorá bola v kontakte s potvrdeným prípadom COVID -19 v časovom rozmedzí 2 dni pred objavením sa symptómov do 10 dní po nástupe symptómov potvrdeného prípadu COVID - 19 s tým, že tieto osoby museli podstúpiť karanténne opatrenie - izoláciu v domácom prostredí. Žalovaný v rade 2/ ďalej uviedol, že: „Vzhľadom k tomu, že ja sa trvalo zdržujem v Bratislave, spolu so svojou manželkou F. N., rodenou H., s ktorou som sa zosobášil dňa 26.09.2020, na

adrese jej trvalého bydliska, t.j. C. XX, C. - K. Z., tak ako to vyplýva z predložených listinných dôkazov, a to sobášneho listu a občianskeho preukazu mojej manželky, s uvedením miesta trvalého bydliska.“ Žalovaný v rade 2/ ďalej dôvodil, že začiatkom decembra 2020 bol v kontakte s osobou vo vysokom riziku expozície v zmysle citovaného usmernenia hlavného hygienika Slovenskej republiky (ďalej aj len „hlavný hygienik SR“), a preto musel podstúpiť karanténne opatrenie - izoláciu v domácom prostredí, v čase od 07.12.2020 do 21.12.2020. Z tohto dôvodu sa žalovaný v rade 2/ nemohol objektívne zúčastniť pojednávania v predmetnej veci, konaného dňa 10.12.2020. Žalovaný v rade 2/ poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Obdo 22/09 zo dňa 23. júla 2009 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 10Co/109/2018 zo dňa 13.12.2018. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalovaný v rade 2/ navrhol, aby krajský súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a vec mu vrátil na nové rozhodnutie.

3. K doručenému odvolaniu žalovaného v rade 2/ sa žalobca vyjadril v podaní právneho zástupcu (č.l. 180 spisu), doručenom prostredníctvom elektronických prostriedkov s kvalifikovaným elektronickým podpisom (ďalej len „KEP“). V podanom vyjadrení žalobca o.i. uviedol, že žalovaný v rade 2/ neuviedol skutočnosť a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného, pričom s odvolaním napadnutým rozsudkom okresného č.k. 10Cb/7/2020-157 zo dňa 10. decembra 2020 sa stotožňuje. V zmysle vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby konajúci súd vyhovel podanej žalobe.

4. Postupom okresného súdu, a to uznesením zo dňa 6. mája 2021 (č.l. 187 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu doručované žalovanému v rade 2/, v zmysle elektronickej doručky na č.l. 188 rub spisu, pričom žalovaný v rade 2/ do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil možnosť a nevyjadril sa v lehote 10 dní.

5. Napadnutým uznesením č.k. 10Cb/7/2020-167 zo dňa 4. marca 2021 okresný súd návrh žalovaného v rade 2/ na zrušenie rozsudku pre zmeškanie sp.zn. 10Cb/7/2020, vydaného Okresným súdom Dolný Kubín dňa 10. decembra 2020 zamietol. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd poukázal na totožné skutočnosti, ktoré uvádzal aj v odôvodnení napadnutého rozsudku č.k. 10Cb/7/2020-157 zo dňa 10. decembra 2020 (najmä odsek 1., 6. až 11. odôvodnenia). Súčasne okresný súd uviedol, že na pojednávaní dňa 10.12.2020 o žalobe žalobcu voči žalovanému v rade 2/ rozhodol rozsudkom pre zmeškanie v nasledovnom znení: „Žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.000,- eur s 10 % úrokom z omeškania ročne od 23.06.2018 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a to spoločne a nerozdielne so žalovaným 1/, o ktorého povinnosti zaplatiť tieto nároky už bolo rozhodnuté platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18 Up/1320/2019 zo dňa 12.12.2019 (výrok I.). Žalobca má voči žalovanému 2/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré trovy je žalovaný 2/ povinný zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne so žalovaným 1/, o ktorého povinnosti zaplatiť trovy konania už bolo rozhodnuté platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18 Up/1320/2019 zo dňa 12.12.2019.“ Pri vydávaní vyššie uvedeného rozsudku okresný súd postupoval podľa § 274 CSP. Predmetný rozsudok pre zmeškanie bol žalovanému v rade 2/ doručený listinne dňa 28.01.2021. Dňa 04.02.2021 žalovaný v rade 2/ okresnému súdu doručil odvolanie a návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, v ktorom uviedol, že proti rozsudku podáva podľa § 356 písm. b) CSP odvolanie z dôvodov, že podľa jeho názoru na vydanie takéhoto rozsudku neboli splnené podmienky pre jeho vydanie s tým, že chce poukázať na to, že v tejto veci už podal písomné stanovisko z jeho strany, a teda okresný súd, aj žalobca, mal vedomosť o tom čo a ako napáda v rámci podanej žaloby žalobcu (odvolanie žalovaného v rade 2/ č.l. 162 spisu). Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam, preto zároveň s týmto odvolaním žalovaný v rade 2/ podal aj návrh na zrušenie rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10Cb/7/2020-157 zo dňa 10. decembra 2020 pre zmeškanie z dôvodov uvedených v § 277 ods. 2 CSP a navrhol, aby okresný súd uznesením zrušil tento rozsudok a vo veci vytyčil pojednávanie. Žalovaný v rade 2/ k vyššie uvedenému podaniu pripojil kópiu sobášneho listu vydaného Matričným úradom Mestskej časti Bratislava - Ružinov dňa 26.09.2020, z ktorého vyplývalo, že žalovaný v rade 2/ sa dňa 26.09.2020 zosobášil s F. H., nar. XX.XX.XXXX a zosobášení sa dohodli na spoločnom priezvisku N., N.. Zároveň žalovaný v rade 2/ pripojil kópiu občianskeho preukazu svojej manželky F. N., vydaného dňa 02.10.2020, z ktorého vyplývalo, že táto má trvalý pobyt na adrese: C. - K. Z., C. XXXX/XX. Okresný súd poukázal na § 277 ods. 2, 3 CSP a uviedol, že nakoľko v danom prípade bol návrh na zrušenie rozsudku podaný v lehote uvedenej v § 277 ods. 3 CSP, okresný súd sa ďalej zaoberal tým, či je splnená podmienka na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, a to, že žalovaný v rade 2/ zmeškal pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu kontumačného rozsudku, z ospravedliteľného dôvodu. Tento dôvod bol žalovaný v rade 2/ povinný preukázať, pretože je predmetom posudzovania

súdu (komentár autorov doc. JUDr. Mareka Števčeka, PhD., doc. JUDr. Svetlany Ficovej, CSc, JUDr. Jany Baricovej, JUDr. Soni Mesirkinovej, JUDr. Jany Bajánkovej, JUDr. Mareka Tomašoviča, PhD. a kolektív k § 277 CSP, vydavateľstvo C. H. Beck, 2016 str.1006). Okresný súd konštatoval, že žalovaný v rade 2/ preukázal len to, že sa dňa 26.09.2020 oženil a jeho súčasná manželka má trvalý pobyt evidovaný na konkrétnej adrese v C.. Ako dôvod, pre ktorý sa nezúčastnil pojednávania, žalovaný v rade 2/ uviedol, že v čase od 07.12.2020 do 21.12.2020 musel podstúpiť karanténne opatrenie - izoláciu v domácom prostredí, pretože začiatkom decembra 2020 bol v kontakte s osobou vo vysokom riziku expozície v zmysle usmernenia hlavného hygienika SR č. OSIO/791/119830/2020 zo dňa 20.11.2020. Z uvedeného podľa okresného súdu bolo zrejmé, že žalovaný v rade 2/ nebol začiatkom decembra 2020 osobou pozitívne diagnostikovanou na ochorenie COVID-19 a ani osobou v kontakte s ochorením COVID-19 (či už ide o kontakt úzky alebo bežný). Bol „len“ v kontakte s osobou, ktorá bola v kontakte s ochorením COVID-19. Karanténne opatrenia v podobe povinnosti zostať v domácej izolácii, po dobu 10 dní sa však vzťahovali len na tých, ktorí boli pozitívne diagnostikovaní na uvedené ochorenie a tých, s ktorými boli títo pozitívne testovaní v tzv. úzkom kontakte, resp. vo vysokom riziku expozície. V odseku 9.1 čl. 9 usmernenia uvedeného v odseku 18 tohto odôvodnenia, ktoré je 11. aktualizáciou pôvodného usmernenia platnou od 20.11.2020, t.j. v čase rozhodnom pre túto vec, medzi protiepidemické opatrenia vykonávané u osôb pozitívne diagnostikovaných na ochorenie COVID-19 patrí izolácia v domácom prostredí alebo v karanténnom ubytovacom zariadení na dobu 10 dní odo dňa odberu biologického materiálu na diagnostiku ochorenia COVID-19, resp. izolácia v zdravotníckom zariadení, ak si to jej zdravotný stav vyžaduje. V prípade osôb v úzkom kontakte (vo vysokom riziku expozície) je dĺžka trvania protiepidemických karanténnych opatrení (lekársky dohľad, zvýšený zdravotný dozor, karanténa) 10 dní od ostatného kontaktu s ochorením COVID-19 a nariaďuje ich príslušný RÚVZ. Vo vzťahu k osobám, ktoré boli v kontakte s osobou, ktorá bola v kontakte s osobou chorou na COVID 19 usmernenie žiadne opatrenia nenariaďuje (karanténu taktiež nemal povinnosť absolvovať ten, kto bol v tzv. bežnom kontakte s osobou pozitívne diagnostikovanou na ochorenie COVID-19). Ak bol teda niekto v kontakte s osobou, ktorá bola v úzkom kontakte s osobou chorou na COVID-19, tak tento nemal povinnosť zostať v karanténe. U žalovaného v rade 2/ teda skutočnosť, že mal dňom 07.12.2020 nastúpiť karanténu v domácom prostredí nemohlo byť ospravedlniteľným dôvodom na zmeškanie pojednávania. Navyše podľa okresného súdu žalovaný v rade 2/ sa o vzniku dôvodu zmeškania dozvedel 07.12.2020, čím mal objektívne možnosť a dostatok času na včasné oznámenie tejto skutočnosti súdu, a teda ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní. Dátum 07.12.2020 pripadal na pracovný deň (pondelok) a termín pojednávania pripadol na štvrtok 10.12.2020. V priebehu 3 pracovných dní tak bolo možné telefonicky alebo emailom skutočnosť neúčasti na pojednávaní súdu oznámiť a prípadne žiadať aj o odročenie pojednávania. Okresný súd na uvedené poukázal z dôvodu, že ako uviedol aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí, ktoré uvádzal vo svojom návrhu žalovaný v rade 2/, „v konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie sa súd nezaobera tým, či boli splnené zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (zákonná úprava vychádza z prezumpcie správnosti rozsudku), ale je oprávnený posúdiť len to, či okolnosti uvádzané a preukázané žalovaným (zistené súdom), (ne)možno považovať za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti žalovaného na pojednávaní. Z účelu a povahy tohto procesného inštitútu možno vyvodit', že ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 277 ods. 2 C. s. p. sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane (neboli mu vopred známe), boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčasť vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedľujúci zmeškanie konania, keď za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalovanému bola vopred známa, hoci mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, ak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčasť na pojednávaní včas ospravedlnil“. V danom prípade skutočnosť, že žalovaný v rade 2/ mal byť od 07.12.2020 do 21.12.2020 v karanténe, ktorá u neho nebola povinná, nielenže nepredstavoval ospravedlniteľný dôvod zmeškania, ale nebol ani okolnosťou, ktorá u neho nastala náhle (neočakávane) krátko pred termínom pojednávania a ktorá by mu objektívne bránila vo včasnom ospravedlnení svojej neúčasti na pojednávaní. Vzhľadom k týmto skutočnostiam súd návrh žalovaného v rade 2/ na zrušenie rozsudku pre zmeškanie ako nedôvodný zamietol.

6. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, v podaní zo dňa 31.03.2021 (č.l. 172 spisu), doručenom v listinnej podobe z dôvodu, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím bol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP. V podanom odvolaní žalovaný v rade 2/ vyjadril nesúhlas s tvrdením okresného súdu, v rámci ktorého uvádzal, že žalovaný v rade 2/ bol „len“ v kontakte s osobou, ktorá bola v kontakte s ochorením COVID - 19, a preto vraj nemal povinnosť v danom čase karanténu absolvovať. Podľa názoru žalovaného

v rade 2/ bol tento výklad okresného súdu nesprávny, keďže začiatkom decembra 2020 bol v kontakte s osobou vo vysokom riziku expozície v zmysle citovaného usmernenia hlavného hygienika SR -v súvislosti s ochorením COVID 19 spôsobeným koronavírusom SARS - Co V-2 č. OSIO/791/119830/2020 zo dňa 20.11.2020, u ktorej osoby sa neskôr aj toto ochorenie potvrdilo, preto sa nemohol z objektívnych dôvodov osobne zúčastniť pojednávania, nariadeného na deň 10.12.2020. Žalovaný v rade 2/ navrhol, aby odvolací súd postupom § 388 CSP odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil tak, že rozhodne o zrušení kontumačného rozsudku.

7. K doručenému odvolaniu žalovaného v rade 2/ sa žalobca vyjadril v podaní právneho zástupcu (č.l. 180 spisu), doručenom prostredníctvom elektronických prostriedkov s kvalifikovaným elektronickým podpisom (ďalej len „KEP“). V podanom vyjadrení žalobca o.i. uviedol, že žalovaný v rade 2/ neuviedol skutočnosť a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného, pričom s odvolaním napadnutým uznesením č.k. 10Cb/7/2020-167 zo dňa 4. marca 2021 sa stotožňuje. V zmysle vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby konajúci súd vyhovel podanej žalobe.

8. Postupom okresného súdu, a to uznesením zo dňa 6. mája 2021 (č.l. 187 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu doručované žalovanému v rade 2/, v zmysle elektronickej doručky na č.l. 188 rub spisu, pričom žalovaný v rade 2/ do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil možnosť a nevyjadril sa v lehote 10 dní.

9. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach podľa § 379 CSP v spojení s § 380 ods. 1 CSP postupom bez nariadenia pojednávania s odkazom na § 385 ods. 1 CSP a contrario, odvolanie žalovaného v rade 2/ zo dňa 02.02.2021 proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10Cb/7/2020-157 zo dňa 10. decembra 2020 odmietol podľa § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s § 356 písm. b) CSP, ak boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP. Krajský súd zároveň prejednal odvolanie žalovaného v rade 2/ proti uzneseniu, ktorým okresný súd zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a napadnuté uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10Cb/7/2020-167 zo dňa 4. marca 2021 potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne rozhodnutie.

10. Primárne krajský súd vzhľadom na nie celkom jednotný prístup (odvolacích) súdov vo vzťahu k samotnej forme rozhodnutia o odvolaní proti kontumačnému rozsudku (teda, či v rámci vyvolaného odvolacieho konania odmietat' alebo potvrdzovať rozsudok pre zmeškanie ako osobitný druh rozhodnutia), poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax senátov Krajského súdu v Žiline - 13Cob, 14Cob (v prípade, ak boli splnené podmienky na jeho vydanie je potrebné odvolanie odmietnuť). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na dikciu § 356 CSP, interpretáciu pojmu „prípustné“ a skutočnosť, že predmetom odvolacieho konania je len posúdenie otázky procesnej roviny, nie samotný prieskum merita veci. Na podporu vyššie uvedenej argumentácie krajský súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Obdo/50/2019 z 28. novembra 2019 (uverejnené v Zbierke Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 4/2020), ktorý uviedol, že: „Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného vydaného súdom prvej inštancie bez nariadenia pojednávania podľa § 273 C. s. p., odvolanie žalovaného odmietne uznesením podľa § 386 písm. c/ C. s. p. a v takomto prípade vo veci nerozhoduje rozsudkom.“

11. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. Podľa § 275 CSP, odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

14. Podľa § 355 ods. 1 CSP, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

15. Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

16. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

17. Krajský súd súčasne v procesnej rovine uvádza, že aby došlo k vecnému prejednaní odvolania odvolacím súdom, musí odvolanie spĺňať všetky zákonom predpísané podmienky prípustnosti tohto riadneho opravného prostriedku. Jednou z objektívnych zákonných podmienok prípustnosti odvolania je, aby smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné. Krajský súd z obsahu spisového materiálu a z odvolaním napadnutého rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10Cb/7/2020-157 zo dňa 10. decembra 2020 konštatuje, že sa jedná o kontumačný rozsudok podľa § 274 CSP. Z poučenia, ktoré je súčasťou odvolaním napadnutého rozsudku, plynie, že proti tomuto rozsudku pokiaľ ním bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie, odvolanie nie je prípustné, okrem prípadu, že neboli na vydanie tohto rozsudku splnené podmienky (§ 356 písm. b) CSP). Práve odvolaním žalovaného v rade 2/, obsiahnutým v podaní zo dňa 02.02.2021 (č.l. 161 spisu) proti predmetnému kontumačnému rozsudku, bolo namietané, že okresný súd nemal kumulatívne splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

18. Vzhľadom k tomuto základnému odvolaciemu dôvodu žalovaného v rade 2/ krajský súd odkazuje na nasledujúcu relevantnú právnu úpravu, ktorú považuje za potrebné citovať.

19. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

20. Krajský súd uvádza, že z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 274 CSP vyplývajú kumulatívne podmienky, za splnenia ktorých je možné rozhodnúť o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, a to, ak je uskutočnený návrh žalobcu na takéto rozhodnutie, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie ako následku nedostavenia sa a súčasne žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Za aplikácie vyššie citovanej právnej úpravy a za vychádzania zo zisteného stavu veci podľa obsahu spisového materiálu, dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade došlo k splneniu všetkých podmienok pre rozhodnutie okresným súdom v sporovej právnej veci napadnutým rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP.

21. Krajský súd podľa obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 10.12.2020 (č.l. 150 spisu), mal preukázané, že pojednávať sa začalo o 9,45 hod, na začiatku pojednávania bol prítomný právny zástupca žalobcu, a bola skonštatovaná neprítomnosť žalovaného v rade 2/. Okresný súd na začiatku pojednávania konštatoval, že bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania v súlade s § 178 ods. 2 CSP. Po vyvolaní veci a po návrhu žalobcu, aby bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v rade 2/, bol okresným súdom verejne vyhlásený rozsudok v mene Slovenskej republiky. Zákonná podmienka návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v rade 2/ bola preto splnená. V tejto spojitosti odvolací súd dáva do pozornosti žalovaného v rade 2/ uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Obdo/50/2019 z 28. novembra 2019, podľa ktorého: „Osobitosťou rozsudku pre zmeškanie žalovaného pred nariadením pojednávania podľa § 273 C. s. p. je, že na rozdiel od rozsudku pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní podľa § 274 C. s. p. (kedy súd po kumulatívnom splnení podmienok uvedených v tomto ustanovení a na základe procesnej iniciatívy žalobcu kontumačný rozsudok vydá vždy), má súd možnosť úvahy, či kontumačný rozsudok vydá alebo bude v konaní pokračovať.“ Inými slovami, súd môže vydať kontumačný rozsudok podľa § 273 CSP fakultatívne; podľa § 274 CSP (tak ako tomu bolo v prejednávanej veci) je jeho vydanie obligatórne.

22. Krajský súd ďalej konštatuje, že bola splnená aj ďalšia podmienka pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v rade 2/, a to, keď sa žalovaný v rade 2/ nedostavil na pojednávanie nariadené

na deň 10.12.2020, hoci bol riadne a včas predvolaný, keď žalovaný v rade 2/ mal podľa elektronickej doručky na č.l. 131 rub spisu doručené predvolanie na termín 10.12.2020 o 9,45 hod, dňa 24.11.2020 aj s poukazom na § 30 ods. 5 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), a súčasne v predvolaní bol poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, ktoré poučenie sa nachádza v predvolaní na č.l. 132 spisu.

23. Pokiaľ žalovaný v rade 2/ poukazyval na skutočnosť, že v prejednávanej veci už podal písomné stanovisko, a teda okresný súd aj žalobca mali vedomosť o tom, čo a ako napáda, tak odvolací súd nepovažoval túto argumentáciu za relevantnú. V tejto spojitosti odvolací súd uvádza, že rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle § 274 CSP je zákonodarcom koncipované ako následok nedostavenia sa na termín pojednávania, ktorý bol riadne a včas doručený za súčasného poučenia žalovaného v predvolaní o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a neospravedlnenia neprítomnosti včas a vážnymi okolnosťami. Ak sa žalovaný neospravedlnil vážnymi okolnosťami, resp. sa ospravedlnil, ale nie vážnymi okolnosťami, tak krajský súd uvádza, že boli kumulatívne splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

24. Podľa krajského súdu v zmysle § 274 CSP je preto možné hovoriť pri vydaní rozsudku pre zmeškanie žalovaného (v danom prípade žalovaného v rade 2/) ako o sankcii za nedostavenie sa žalovaného na termín pojednávania. Zákonnú podmienku nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania, vyplývajúcu z § 274 CSP o rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie nemožno spájať so žalovaným v rade 2/ tvrdenou obranou, že sa vyjadroval k veci, t.j., že v konaní nebol pasívny, resp. nečinný. V prípade pasivity žalovaného rozhoduje súd rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP, t.j. jednou zo zákonných podmienok vyplývajúcich z tohto ustanovenia je, že sa žalovaný nevyjadrí k žalobe a neuvedie svoju obranu, nepripojí listiny, na ktoré sa odvoláva a neoznačí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktorú povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní. Nemožno preto akceptovať odvolací dôvod žalovaného v rade 2/ v tom, že v konaní bol činný, nebol pasívny, keďže žalovaným v rade 2/ takto vyjadrená aktivita sa viaže k § 273 CSP a nie k § 274 CSP, ktoré upravuje podmienky na rozhodnutie súdu rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania. Krajský súd poukazuje na rozdielnosť § 273, § 274 CSP, upravujúcich vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Ustanovenie § 273 CSP je vnímané ako sankcia za absenciu povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti zo strany žalovaného pre štádium konania pred pojednávaním, t.j. rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného aj bez nariadenia pojednávania a § 274 CSP je vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ako sankcia za nedostavenie sa na nariadené pojednávanie, keď týmto spôsobom súd rozhoduje po nariadení pojednávania. Práve § 274 CSP mal viesť k tomu, aby zo strany žalovaného vo všeobecnosti sa nerobili obštrukcie pri prejednaní žalobného nároku, resp. sa eliminovali prípadné obštrukcie. Krajský súd dodáva, že z § 274 CSP nevyplýva podmienka nespornosti uplatneného nároku, preto ak žalovaný v rade 2/ v rámci podaného odporu vzniesol námietky voči žalobcovmu nároku, tak bolo na ňom, aby svoje procesné práva a povinnosti realizoval aj účasťou na pojednávaní. K správnosti svojho rozhodnutia krajský súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/189/2017 zo dňa 27. februára 2018, uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22. novembra 2018, ktoré možno aplikovať aj na prejednávanú vec. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Obdo/87/2018 poukazuje na ust. § 274 CSP, ako aj na právne závery odvolacieho súdu, podľa ktorých „...Skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. § 274 CSP rozhodujúca. Ako už odvolací súd uviedol, okrem splnenia podmienok v ust. § 274 CSP súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie žalovaného len v prípade, že sú splnené procesné podmienky konania, ďalej by nerozhodoval rozsudkom pre zmeškanie v prípade, že tvrdenia v podaniach žalobcu by neumožňovali takýto rozsudok vyhlásiť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď na pojednávaní na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené všetky podmienky zakotvené v ust. § 274 CSP“.

25. Súčasne odvolací súd nevyhodnotil ako relevantnú ani argumentáciu žalovaného v rade 2/, na ktorú poukazyval v podanom odvolaní v podaní zo dňa 02.02.2021 (č.l. 161 spisu), v rámci ktorej uviedol, že: „Vzhľadom k tomu, že ja sa trvalo zdržujem v Bratislave, spolu so svojou manželkou F. N., rodenou H., s ktorou som sa zosobášil dňa 26.09.2020, na adrese jej trvalého bydliska, t.j. C. XX, C. - K. Z., tak ako to vyplýva z predložených listinných dôkazov, a to sobášneho listu a občianskeho preukazu mojej

manželky, s uvedením miesta trvalého bydliska.“ Primárne odvolací súd uvádza, že takto formulované oznámenie podával žalovaný v rade 2/ až v štádiu po vyhlásení kontumačného rozsudku okresným súdom, a to v rámci podaného odvolania zo dňa 02.02.2021 (č.l. 161 spisu). Podľa odvolacieho súdu, ak by aj bolo možné s ohľadom na podané odvolanie (v ktorom však absentuje konkrétne označenie ako výslovný prejav vôle, adresy na doručenie žalovanému v rade 2/, na ktorú sa má doručovať) považovať skutočnosti v ňom uvádzané za uvedenie inej adresy na doručovanie písomností, než adresy, ktorú má evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky (ďalej len „register obyvateľov SR“), tak to bolo až v rámci vyvolaného odvolacieho konania, a to v dôsledku podaného odvolania. I keď krajský súd vníma, že Civilný sporový poriadok bližšie neuvádza, aká má byť forma, či obsah uvedenia inej adresy na doručovanie, z úkonu strany konania musí byť nepochybne zrejmé, že ide o zmenu adresy na doručovanie písomností, ktorá je odlišná od jej adresy evidovanej v príslušnom verejnom registri, v danom prípade registri obyvateľov SR. Zo spisového materiálu však nevyplývalo, že by žalovaný v rade 2/ v priebehu konania pred okresným súdom, t.j. aj pred vydaním (a dorúčením) odvolaním napadnutého kontumačného rozsudku okresného súdu takúto žiadosť o zmenu adresy na doručovanie písomností uviedol. Príkladom odvolací súd poukazuje na samotné podania žalovaného v rade 2/ (č.l. 101 spisu), ako aj samotné odvolanie žalobcu zo dňa 02.02.2021 najmä na jeho záhlavovú časť, kde ako žalovaný v rade 2/ je označený „A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. E., Z. D. XXXX/X, štátny občan SR“. Súčasne odvolací súd dáva do pozornosti odvolateľa, t.j. žalovaného v rade 2/ § 106 ods. 1 písm. a) CSP, podľa ktorého „ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca“. Z uvedeného citovaného zákonného ustanovenia síce vyplýva, že súd doručuje písomnosti stranám na adresu, ktorú si sami zvolia, ak však strana žiadnu ďalšiu adresu (konkrétne a nezameniteľným spôsobom) nevedie, tak predmetné ustanovenie zavádza koncepciu prísnej objektívnej zodpovednosti za správnosť údajov zapísaných vo verejných registroch, teda registri obyvateľov SR, v živnostenskom registri, v obchodnom registri, či v inom verejnom registri. Z uvedeného ďalej vyplýva, že sa nastolila zásada, že každý adresát je zodpovedný za adresu evidovanú v príslušnom registri, ako aj za ochranu vlastných záujmov a je preto povinný si zabezpečiť prijímanie písomností na evidovanej adrese, pričom povinnosťou súdu nie je zisťovať inú adresu fyzickej osoby. Odvolací súd dodáva, že adresy uvedené v § 106 CSP (bez ohľadu na skutočnosť, či ide o fyzickú alebo právnickú osobu) je nevyhnutne vnímať ako tzv. povinné doručovacie adresy. V čase písomného vyhotovovania odvolaním napadnutého kontumačného rozsudku č.k. 10Cb/7/2020-157 zo dňa 10. decembra 2020 a jeho následného doručovania žalovanému v rade 2/ okresný súd správne vychádzal z aktuálneho výpisu z registra obyvateľov SR, kde bolo a aj v súčasnosti (teda k momentu rozhodnutia odvolacieho súdu) je uvedené bydlisko žalovaného v rade 2/: „XXX XX M. E., Z. D. XXXX/X“.

26. Krajský súd ďalej uvádza, že žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami, a to vzťahu k jeho námietke v podanom odvolaní (č.l. 161 spisu), v rámci ktorého uvádzal, že: „Začiatkom decembra 2020 som bol v kontakte s osobou vo vysokom riziku expozície v zmysle vyššie citovaného usmernenia hlavného hygienika SR, a preto som musel podstúpiť karanténne opatrenie - izoláciu v domácom prostredí, v čase od 07.12.2020 do 21.12.2020. Z tohto dôvodu som sa nemohol objektívne zúčastniť pojednávania v predmetnej veci pred Okresným súdom v Dolnom Kubíne dňa 10.12.2020, a preto považujem vydaný rozsudok pre zmeškanie v rozpore so zákonom.“ V tejto súvislosti odvolací súd opätovne považuje za potrebné uviesť, že kontumačný rozsudok podľa § 274 CSP prichádza do úvahy iba v tých prípadoch, keď sú súčasne splnené podmienky normované jeho hypotézou. Rozsudkom pre zmeškanie podľa tohto ustanovenia možno rozhodnúť vtedy, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci má súd doručenie predvolania riadne vykázané, pričom v tomto predvolaní bol žalovaný poučený o možných procesných následkoch svojho nedostavenia sa, b) žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Za včasné ospravedlnenie neprítomnosti žalovaného na pojednávanie sa považuje také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania. Ak sa žalovaný nestihne ospravedlniť, môže využiť postup podľa § 277 CSP (zrušenie rozsudku pre zmeškanie), čo v konečnom dôsledku žalovaný v rade 2/ aj urobil. Z vyššie uvedeného vyplývalo, že žalovaný v rade 2/ mal vytvorený dostatočný časový priestor, na včasné oznámenie skutočnosti, ktorá mu bránila v jeho neúčasti na nariadenom pojednávaní dňa 10.12.2020, v rámci ktorého došlo k vydaniu kontumačného rozsudku. Súčasne odvolací súd zvyrazňuje, že rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia ako následok procesnej pasivity žalovaného v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita

žalovaného sa prejavuje tým, že si neplní povinnosti strany konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. Odvolací súd pripomína zásadu, že práva patria bdelym, ktorá zásada zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodzovaniu. Predpokladá sa pritom, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv. Bola to pritom práve nečinnosť žalovaného v rade 2/, ktorý sa bez riadneho a najmä včasného ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie nariadené vo veci súdom prvej inštancie, hoci bol na toto pojednávanie riadne a včas predvolaný a bol v predvolaní výslovne poučený o možnom následku nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Ak potom za danej situácie žalobca navrhol rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie, súd prvej inštancie postupoval vecne správne, ak tomuto návrhu v zmysle § 274 CSP vyhovel a o žalobe rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v rade 2/. Žalovaný v rade 2/ totiž nerešpektoval súdom prvej inštancie uložené povinnosti a tomu zodpovedala forma a výsledok konania. Navyše existenciu takejto vážnej okolnosti je pritom povinný tvrdiť a preukázať žalovaný v rade 2/, pričom v čase rozhodnutia okresného súdu, resp. do rozhodnutia krajského súdu (ako súdu odvolacieho) žalovaný v rade 2/ nepreukázal.

27. Na základe vyššie uvedených zhodnotení v rámci danom rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného v rade 2/, dospel krajský súd k záveru, že pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v prejednávanej veci boli splnené všetky zákonom vyžadované procesné podmienky, a preto odvolanie žalovaného v rade 2/ proti takémuto rozsudku nie je podľa § 356 písm. b) CSP prípustným opravným prostriedkom. Krajský súd preto v zmysle tohto zákonného ustanovenia v spojení s § 386 písm. c) CSP rozhodol o odmietnutí odvolania žalovaného v rade 2/, nakoľko toto odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

28. Ako už bolo vyššie uvedené, žalovaný v rade 2/ podal v zákonnej lehote aj odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10Cb/7/2020-167 zo dňa 4. marca 2021.

29. Vo vzťahu k samostatnému odvolaním napadnutému uzneseniu okresného súdu č.k. 10Cb/7/2020-167 zo dňa 4. marca 2021, ktorým okresný súd zamietol návrh žalovaného v rade 2/ na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, uvádza krajský súd, že toto uznesenie bolo preskúmané v rozsahu odvolacích dôvodov vymedzených žalovaným v rade 2/ obsiahnutých v jeho odvolaní zo dňa 31.03.2021 (č.l. 172 spisu). Podstatou odvolania žalovaného v rade 2/ bola námietka, že súd prvej inštancie rozhodol vecne nesprávne, ak nevyhovel návrhu žalovaného v rade 2/ podľa § 277 ods. 2 CSP a tento návrh na zrušenie vydaného rozsudku pre zmeškanie napadnutým uznesením zamietol.

30. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

31. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, skutočnosťami, ktoré predchádzali vydaniu napadnutého uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10Cb/7/2020-167 zo dňa 4. marca 2021 a v neposlednom rade s odvolaním žalovaného v podaní zo dňa 31.03.2021 (č.l. 161 spisu) a vyjadrením žalobcu v podaní právneho zástupcu (č.l. 180 spisu), odvolací súd nezistil opodstatnenosť odvolania žalovaného v rade 2/ a v rámci vymedzených odvolacích dôvodov nezistil dôvody pre zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu žalovaného v rade 2/ na zrušenie kontumačného rozsudku č.k. 10/7/2020-157 zo dňa 10. decembra 2020.

32. K námietke odvolateľa (žalovaného v rade 2/) o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že pod vecou je potrebné rozumieť predmet konania a s ním súvisiace prejudiciálne otázky. Pod nesprávnym právnym posúdením veci treba rozumieť pochybenie súdu spočívajúce v tom, že na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu alebo aplikoval nesprávnu právnu normu alebo aplikoval síce správnu právnu normu, ale jej obsah interpretoval nesprávne alebo právnu normu síce interpretoval správne, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (obdobne viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Cdo 121, 122, 123/2016 z 23. júna 2016). V danom prípade odvolací súd má za to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nevychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd v odvolaním napadnutom uznesení o zamietnutí návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku (rozsudku pre zmeškanie) správne aplikoval a interpretoval

právne normy citované v odôvodnení napadnutého uznesenia a s jeho závermi a dôvodmi sa odvolací súd stotožnil.

33. Podľa § 277 ods. 2 CSP, ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

34. Podľa 277 ods. 3 CSP, návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

35. Krajský súd vo všeobecnosti vo vzťahu k návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného uvádza, že pri návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 277 ods. 2 CSP súd skúma zmeškanie pojednávania z ospravedlniteľného dôvodu, resp. odvolaciemu šetreniu podlieha ospravedlniteľný dôvod. Z uvedeného je teda zrejmé, že dosiahnuť zrušenie možno iba v prípade ak žalovaný preukáže, že zmeškal pojednávanie vo veci z ospravedlniteľného dôvodu. Za takéto ospravedlniteľné dôvody možno podľa názoru krajského súdu (ako súdu odvolacieho) považovať závažné prekážky, ktoré žalovanému bránili v možnosti účasti na pojednávaní vo veci samej. Existenciu takéhoto vážneho ospravedlniteľného dôvodu je povinný tvrdiť a preukázať žalovaný. Súčasne zákon stanovuje prekuzívnu lehotu 15-tich dní na uplatnenie návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku, ktorá je viazaná na moment subjektívneho dozvedenia sa o kontumačnom rozsudku.

36. Primárne odvolací súd uvádza, že včasnosť návrhu žalovaného v rade 2/ na zrušenie predmetného kontumačného rozsudku sporná nebola. Súd prvej inštancie sa venoval predovšetkým podmienke zákonnou úpravou stanovenej pre zrušenie napadnutého uznesenia a to, či existuje na strane žalovaného v rade 2/ ospravedlniteľný dôvod, vymedzený v návrhu, pre ktorý je potrebné vydaný kontumačný rozsudok zrušiť.

37. Pokiaľ súd prvej inštancie v napadnutom uznesení o.i. dospel k záveru, že takýmto ospravedlniteľným dôvodom neúčasti žalovaného na nariadenom pojednávaní 10.12.2020 nie je žalovaný v rade 2/ súdu tvrdená povinnosť podstúpiť karanténne opatrenie - izoláciu v domácom prostredí, pretože začiatkom decembra 2020 bol v kontakte s osobu vo vysokom riziku expozície v zmysle usmernenia hlavného hygienika SR č . OSIO/791/119830/2020 zo dňa 20.11.2020, ako aj že žalovaný v rade 2/ existenciu ním tvrdeného dôvodu, pre ktorý zmeškal pojednávanie vo veci nepreukázal, tak odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie i s jeho dôvodmi vyjadrenými v odôvodnení napadnutého uznesenia stotožnil. V tejto spojitosti krajský súd zvýrazňuje, že vyššie uvedený dôvod, ktorý mal brániť v účasti žalovaného v rade 2/ na nariadenom pojednávaní, na ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, tak tento nebol v konaní pred okresným súdom a ani v odvolacom konaní zo strany žalovaného v rade 2/ preukázaný, bol len tvrdený. Ak sa v danom prípade žalovaný v rade 2/ sám rozhodol nezúčastniť sa pojednávania, a to bez preukázateľného ospravedlniteľného dôvodu, hoci bol o následkoch takého postupu súdom náležite poučený v predvolaní na pojednávanie, tak musí znášať následok tohto svojho omisívneho správania vo vzťahu k nariadenému pojednávaniu. Týmto následkom je vydaný kontumačný rozsudok, ako zákonnou úpravou stanovené rozhodnutie bez vecného prejednania sporu, len za splnenia procesných podmienok podľa § 274 CSP.

38. Bolo preto dôvodné napadnuté uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne rozhodnutie, pokiaľ ospravedlniteľný dôvod neúčasti žalovaného v rade 2/ v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného ani v odvolacom konaní nebol preukázaný.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 per analogiam, § 262 ods. 1 CSP. Odmietnutie odvolania vyvolal žalovaný v rade 2/, keď jeho odvolanie bolo vyhodnotené ako neprípustné, preto z procesného hľadiska je zavinenie za skončenie odvolacieho konania na jeho strane a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania vzniknuté na strane žalobcu. Obdobne možno konštatovať procesný úspech žalobcu zodpovedajúci neúspechu žalovaného v rade 2/ aj vo vzťahu k žalovaným v rade 2/ podanému odvolaniu proti uzneseniu, ktorým okresný súd návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol. V odvolacom konaní tak bol v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorému bol preto krajským súdom voči neúspešnému žalovanému v rade 2/ priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. O

výške náhrady trov konania, v rovine výpočtu, vyčíslenia, priznania konkrétnej sumy náhrady trov a s uvedením, z čoho pozostáva (preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré v konaní vznikli v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva), rozhodne okresný súd (§ 262 ods. 2 CSP).

40. Rozhodnutie bolo odvolacím súdom prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.